

4. (a) 2 kHz taajuus < Nyquistin rajataajuus = 6kHz/2 = 3kHz ja laskostumista ei tapahdu. 4 kHz on kuitenkin suurempi kuin Nyquistin rajataajuus, joten se laskostuu taajuudelle 4-6kHz = -2kHz ⇒ 2kHz. Näytteistetyssä signaalissa on siis vain 2kHz taajuutta välillä 0-3 kHz.

(b) Nyquistin näytteenottoiteoreeman mukaan signaalista tulee ottaa näytteitä vähintään kaksinkertaisella taajuudella sen korkeimpaan taajuuskomponenttiin verrattuna, jotta laskostumista ei tapahtuisi ⇒ $f_s = 8\text{kHz}$.

(c)

$$N = \frac{1 \text{ MHz}}{1 \text{ kHz}} = 1000$$

(d) Ikkunointi on funktion kertomista sopivalla *ikkunointifunktiolla* ennen muuntamista. Näin saadaan tietää signaalin taajuussisältö vain tietyltä aikaväliltä. Tämä voi olla hyödyllistä esim. taajuuskorjaimen pylväät. Ikkunointifunktiona voidaan käyttää esim. kanttipulssia tai gaussin pulssia.

5. (a)

$$\begin{aligned} y(t) &= 100x(t) - 3x^3(t) = 10 \cos(2\pi t) - \frac{3}{4} \cdot 0.1^3 \cdot (3 \cos(2\pi t) + \cos(6\pi t)) \\ &= \left(10 - \frac{9}{4000}\right) \cos(2\pi t) + \left(\frac{3}{4000}\right) \cos(6\pi t) = 9.9910 \cdot \cos(2\pi t) + 0.00075 \cdot \cos(6\pi t) \end{aligned}$$

(b) Amplitudi ja vaihevasteet:

$$A(f) = |H(f)| = \sqrt{H(f)H^*(f)} = \frac{1}{\sqrt{1+f^2}} \quad \text{ja} \quad \phi(f) = -\arg\{H(f)\} = -\arg\left\{\frac{1-fj}{1+f^2}\right\} = \arctan(f)$$

$$\begin{aligned} s(t) &= A(1) \left(10 - \frac{9}{4000}\right) \cos(2\pi t - \phi(1)) + A(3) \left(\frac{3}{4000}\right) \cos(6\pi t - \phi(3)) \\ &= 7.0695 \cdot \cos(2\pi t - 0.78540) + 0.00023717 \cdot \cos(6\pi t - 1.2490) \end{aligned}$$

(c)

$$d_{\text{tot1}} = \sqrt{\sum_n d_n^2} = d_3 = \frac{u_3}{u_1} = \frac{\frac{3}{4000}}{10 - \frac{9}{4000}} \approx 0.0075\% \quad \text{ja} \quad d_{\text{tot2}} = \frac{u_3}{u_1} = \frac{0.00023717}{7.0695} \approx 0.0034\%$$

6. Ratkaistaan ensin järjestelmän siirtofunktio Fourier'n muuntamalla differentiaaliyhtälö.

$$u(t) = y'(t) = K(x(t) - y(t)) \Rightarrow y'(t) + Ky(t) = Kx(t) \Rightarrow (2\pi jf + K)Y(f) = KX(f) \Rightarrow H(f) = \frac{Y(f)}{X(f)} = \frac{K}{2\pi jf + K} = \frac{K}{s + K}$$

(a) Tällä ensimmäisen asteen siirtofunktiolla on yksi napa kohdassa $s = -K$. Järjestelmä on stabiili kun sitä kuvaavan siirtofunktion navat sijaitsevat imaginääritason vasemmassa puolitasossa ja näin on kun $K > 0$.

(b)

$$\begin{aligned} Y_b(f) &= H(f)X_b(f) = H(f)\mathcal{F}\{x_b(t)\} = H(f) \\ y_b(t) = h(t) &= \mathcal{F}^{-1}\left\{\frac{K}{2\pi jf + K}\right\} = K\mathcal{F}^{-1}\left\{\frac{1/K}{2\pi jf/K + 1}\right\} = Ke^{-Kt}u_H(t) = e^{-t}u_H(t) \end{aligned}$$

(c) Ratkaistaan tämä kohta konvoluution avulla, koska meillä on jo järjestelmän impulssivaste $h(t)$ (b) -kohdasta. Konvoluution laskeminen jakautuu kahteen alueeseen. Alueessa $t \leq 0$ konvoloitavat funktiot eivät ole päällekkäin ja $y_c(t \leq 0) = 0$. Alueessa $t > 0$:

$$y_c(t) = (x_c \otimes h)(t) = \int_{-\infty}^{\infty} (u_H(t - \lambda)) (e^{-\lambda}u_H(\lambda)) d\lambda = \int_0^t e^{-\lambda} d\lambda = -\int_0^t e^{-\lambda} d\lambda = 1 - e^{-t}$$

Vasteeksi saadaan siis

$$y_c(t) = (1 - e^{-t})u_H(t)$$